

Sygn. akt III Ca 328/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący:	SSO Mieczysław H. Kamiński
Protokolant:	staż. Kinga Burny

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2015 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa Firmy Handlowo - Usługowej (...)

przeciwko Centralnemu Ośrodkowi Sportu - Ośrodkowi (...) w Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Limanowej

z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt I C 511/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt III Ca 328/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Limanowej, uwzględniając żądanie pozwu w całości zasądził od strony pozwanej Centralnego Ośrodka Sportu – Ośrodka (...) w Z. na rzecz Firmy Handlowo-Usługowej (...) kwotę 3 075 zł z ustawowymi odsetkami naliczanymi od dnia 21 grudnia 2013r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie powództwo oddalił i orzekł o kosztach postępowania, zasądzając na rzecz strony powodowej kwotę 771 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od wyroku wniosła strona pozwana, zarzucając naruszenie procedury w zakresie postępowania uproszczonego, błędy w ustaleniach faktycznych prowadzące do wniosku, iż została skutecznie zawarta umowa o dzieło co do dokonania naprawy ciągnika w uzgodnionym zakresie, a ponadto naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 103 § 3 k.c., poprzez uznanie, że strona pozwana jest zobowiązana do naprawienia szkody.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja nie jest uzasadniona.

W ocenie Sądu Okręgowego rozstrzygnięcie Sądu I instancji oparte na uznaniu, że doszło do zawarcia umowy dotyczącej naprawy traktora, jest trafne. W pierwszej kolejności zauważyć należy, że nie są kwestionowane ustalenia Sądu Rejonowego co do faktu, iż pracownik strony pozwanej J. S., działając na polecenie swego przełożonego kierownika działu sportu C.O.S – O.P.O. O. C., przekazał powodowi informację o powierzeniu mu wykonania naprawy ciągnika w zakresie układu hamulcowego, a następnie w ślad za tą informacją w dniu 15 listopada 2013r. wysłany został z Z.traktor U.(...) o nr rej. (...)do Firmy Handlowo-Usługowej (...)w L.. W treści przekazanego telefonicznie komunikatu wskazano, że z uwagi na nadchodzącą zimę, naprawa miała być wykonana szybko. J. S.nalegał, by naprawa została wykonana jak najszybciej ponieważ traktor jest potrzebny do odśnieżania, a także potwierdzał, że zlecenie na pewno będzie wysłane niezwłocznie. Układ hamulcowy został przez powoda naprawiony.

Nie są kwestionowane również te ustalenia, że brak akceptacji dokonanego zlecenia nastąpił z tej przyczyny, iż w trakcie naprawy zostały stwierdzone inne poważne uszkodzenia ciągnika, które uniemożliwiają jego eksploatację. W tym zakresie nie zlecono żadnej jednak dodatkowej naprawy, z uwagi na nieuzyskanie zgody od kierownika zamówień publicznych K. Z.. Wniosek rozpatrywany przez K. Z. dotyczył już łącznie wartości naprawy układu hamulcowego i korpusu silnika, przez co przekraczał wartość 3 000 zł netto wynikającą z regulaminu zamówień, do której można stosować uproszczoną procedurę. W tym stanie rzeczy nie zostało więc zatwierdzone również pisemne zlecenie naprawy układu hamulcowego zgodnie z procedurą dokonywania zamówień publicznych w C.O.S – O.P.O., albowiem sporządzony wewnętrzny dokument poprzedzający umowę lub zlecenie tzw. wniosek ZP5 nie został zaakceptowany przez Dyrektora C.O.S – O.P.O., który o przetransportowaniu ciągnika do naprawy dowiedział się w tydzień po dokonaniu tej czynności. Na początku grudnia Dyrektor C.O.S – O.P.O., już po wykonaniu naprawy w zakresie układu hamulcowego, polecił odebrać traktor, który został powrotnie przetransportowany do Z.. Odbierający ciągnik potwierdził wykonanie naprawy układu hamulcowego. Na koniec nie jest kwestionowana okoliczność, że wystawiona przez M. K. w dniu 6 grudnia 2013 r. faktura VAT nr (...) opiewała na łączną kwotę 2 500 zł netto (3 075,00 zł brutto) i wskazywała termin płatności: 20 grudnia 2013 r.

Niniejszą sprawę rozpoznać należy, zdaniem Sądu Okręgowego, wyłącznie w oparciu o wskazane wyżej okoliczności. Na ich podstawie stwierdzić trzeba zaś przede wszystkim, że umawiana naprawa dotyczy kwoty objętej uproszczoną procedurą w zakresie zamówień, co jak wiadomo z doświadczenia życiowego oznacza, że kolejność działania nie zawsze z przyczyn życiowych odpowiada wzorcowi wynikającemu z przyjętych rozwiązań prawnych. O ile rację ma więc skarżący, iż nie zostały dotrzymane formalne procedury wewnętrzne dotyczące potwierdzenia zawarcia umowy i do udzielenia zamówienia doszło poprzez działania konkludentne, to jednak wbrew twierdzeniom pozwanego, doszło również do zawarcia skutecznej umowy, poprzez zachowania właściwego organu, jakim jest Dyrektor C.O.S – O.P.O. Fakt niewstrzymania przez niego dokonywania naprawy, przed jej wykonaniem, chociaż jak sam przesłuchiwany przez Sąd Rejonowy Dyrektor zeznał, wiedział on o tym, iż ciągnik został przetransportowany w celu reperacji układu hamulcowego i nieprzekazanie stosownego polecenia podwładnym spowodowało, że ostatecznie w ogóle nie wycofano się z wykonania umowy, a powodowi przed jej wykonaniem przekazano wyłącznie jeden komunikat, że powinien wykonać zamówioną naprawę. Skoro zaś pozwany stwierdził, że doszło do naruszenia procedur w zakresie uruchomienia publicznych środków finansowych, w wyniku których podjęto działania dyscyplinarne wobec pracownika, skutkiem czego mogłyby powstać wątpliwości prawne co do tego, czy umowa i w jakim zakresie została skutecznie zawarta, powinien podjąć działania w celu wyjaśnienia sytuacji poprzez powstrzymanie naprawy, odnośnie której ciągnik przekazano powodowi.

Po wykonaniu naprawy Dyrektor C.O.S – O.P.O. w wyniku odbioru ciągnika bez zastrzeżenia co do wykonanej naprawy układu hamulcowego zawarł, zdaniem Sądu Okręgowego skutecznie umowę. Polecenie odbioru traktora po wykonanej naprawie, bez jednoczesnego wezwania do dokonania demontażu wymienionych przez powoda elementów przed wydaniem traktora, stanowi bowiem wyrażenie woli przyjęcia wykonanej umowy. Skoro pozwany uważał, że nie doszło

do zawarcia umowy, to polecając odebranie traktora powinien zobowiązać powoda do demontażu wymienionych przez niego elementów układu hamulcowego przed jego wydaniem.

Obie wskazane wyżej okoliczności powodują, że organ uprawniony do podjęcia ostatecznej decyzji w kwestii powstrzymania wykonania umowy, nie podjął kroków właściwych dla uniknięcia jej realizacji, a odbierając bez zastrzeżeń traktor wyremontowany zgodnie z ustalonym zakresem, doprowadził do ostatecznego zaakceptowania i zawarcia umowy. Działający w imieniu pozwanego opierali się niewątpliwie na utartych i akceptowanych w ramach C.O.S. metodach działania. Dopiero bowiem przedstawienie wniosku dotyczącego realizacji znacznie większego zamówienia, przekraczającego możliwości wynikające z uproszczonej procedury doprowadziły do jego odrzucenia i w konsekwencji odpowiednich środków dyscyplinarnych wobec pracownika. Dyrektor strony pozwanej nie zobowiązał powoda do zdemontowania części przed wydaniem traktora. Wniosek w tym zakresie zgłoszony po odebraniu ciągnika należy ocenić jako nieskuteczny. Reprezentant (...) Skarbu Państwa, wiedząc jakie są okoliczności faktyczne zaistniałe w sprawie dotyczące ponagłania i mobilizowania powoda do wykonania naprawy, przy jednoczesnym potwierdzaniu uzyskania zgody, winien poczuwać się w sposób szczególny do obowiązku podejmowania takich decyzji, które nie tylko zabezpieczały w jego ocenie interes kierowanej przez niego jednostki, ale również nie powodowały narażenia innych podmiotów na straty. Działania podejmowane w niniejszej sprawie, zdaniem Sądu Okręgowego, nie uwzględniały całokształtu sprawy. Ponadto w tym akurat wypadku naprawy dotyczącej samego układu hamulcowego, ze względu na niską kwotę objęta była znacznie uproszczoną procedurą wynikającą z regulaminu wewnętrznego, co także w sposób istotny miało wpływ na sposób działania zarówno przedstawicieli strony pozwanej jak i powoda, uspakajanego co do faktu spełnienia wszystkich koniecznych formalności. Działania lub ich zaniechanie, które nie obejmuje interesu obu stron sprawiają narastanie braku wzajemnego zaufania w obrocie prawnym i gospodarczym, co w tym konkretnym przypadku odnieść trzeba do funkcjonowania podmiotów reprezentujących Skarb Państwa.

Mając na uwadze wszystkie podniesione okoliczności, brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutów dotyczących błędnych ustaleń faktycznych, jak i naruszenia prawa materialnego, podniesionych w apelacji. Odnośnie naruszenia art. 103 § 3 k.c. zauważyć należy, że w odniesieniu do niniejszej sprawy nie ma on zastosowania, albowiem strona pozwana działająca jako instytucja gospodarki budżetowej, zgodnie z art. 23 ustawy o finansach publicznych posiada osobowość prawną uzyskaną poprzez wpis do Krajowego Rejestru Sądowego. Tak więc zastosowanie w niniejsze sprawie mieć będzie przepis art. 39 k.c. W związku z tym przepisem nie jest wprowadzie możliwa konwalidacja czynności prawnej poprzez potwierdzenie przez organ do tego uprawniony (por. wyrok SN z dnia 12 grudnia 1996 r., I CKN 22/96, OSN 1997, nr 6-7, poz. 75 oraz wyrok SN z dnia 8 października 2009 r., II CSK 180/09), zgodnie jednak z poglądami wypowiedzianymi w doktrynie, możliwe jest dokonanie przez prawidłowy organ czynności skutecznej od chwili jej dokonania. Z żadnego przepisu nie wynika bowiem, aby do składania oświadczeń woli w imieniu osoby prawnej wymagana była forma szczególna. Obowiązuje zatem zasada wyrażona w art. 60 k.c., według której wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny (por. wyrok SN z dnia 4 listopada 1975 r., II CR 555/75, OSNCP 1976/10 poz. 214). Działania takie w niniejszej sprawie, zdaniem Sądu Okręgowego, miały miejsce.

W zakresie naruszenia przepisów dotyczących postępowania uproszczonego, apelujący wskazał wyłącznie na pominięcie konieczności złożenia pozwu na formularzu, co jest zarzutem formalnym, nie podlegającym sanacji na obecnym etapie postępowania. Ponadto w apelacji nie wskazano, w jaki sposób podniesione naruszenie wpłynęło na wydane przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie, zwłaszcza, że skład Sądu I instancji nie powoduje zasadności zarzutu z art. 397 pkt. 4 k.p.c. Mając jednak na uwadze zasadność twierdzenia o konieczności procedowania w oparciu o przepisy dotyczące postępowania uproszczonego, Sąd Okręgowy rozpoznał apelację na ich podstawie.

Z uwagi na powyższe, apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 505¹² § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

(...)